

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 1257/2012 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 17. decembra 2012

o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju uvedbe enotnega patentnega varstva

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prvega odstavka člena 118 Pogodbe,

ob upoštevanju Sklepa Sveta 2011/167/EU z dne 10. marca 2011 o odobritvi okrepljenega sodelovanja na področju uvedbe enotnega patentnega varstva ⁽¹⁾,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uvedba pravnih pogojev, ki podjetjem omogočajo, da prilagodijo svoje dejavnosti pri proizvodnji in distribuciji izdelkov preko nacionalnih meja, ter jim zagotavljajo večjo izbiro in več priložnosti, prispeva k doseganju ciljev Unije iz člena 3(3) Pogodbe o Evropski uniji. Enotno patentno varstvo na notranjem trgu ali vsaj na večjem delu notranjega trga bi moralo biti med pravnimi instrumenti, ki jih imajo na voljo podjetja.

⁽¹⁾ UL L 76, 22.3.2011, str. 53.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. decembra 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 17. decembra 2012.

(2) V skladu s prvim odstavkom člena 118 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) ukrepi, predvideni v okviru vzpostavitve in delovanja notranjega trga, vključujejo uvedbo enotnega patentnega varstva v celotni Uniji ter vzpostavitev centralizirane ureditve na ravni Unije na področju potrjevanja, usklajevanja in nadzorovanja.

(3) Svet je 10. marca 2011 sprejel Sklep 2011/167/EU o odobritvi okrepljenega sodelovanja med Belgijo, Bolgarijo, Češko, Dansko, Nemčijo, Estonijo, Irsko, Grčijo, Francijo, Ciprom, Latvijo, Litvo, Luksemburgom, Madžarsko, Malto, Nizozemsko, Avstrijo, Poljsko, Portugalsko, Romunijo, Slovenijo, Slovaško, Finsko, Švedsko in Združenim kraljestvom (v nadaljnjem besedilu: sodelujoče države članice) na področju uvedbe enotnega patentnega varstva.

(4) Enotno patentno varstvo bo spodbujalo znanstveni in tehnološki napredek ter delovanje notranjega trga z zagotavljanjem lažjega, cenejšega in pravno varnejšega dostopa do patentnega sistema. Poleg tega bo tudi izboljšalo raven patentnega varstva z omogočanjem pridobitve enotnega patentnega varstva v sodelujočih državah članicah, ter odpravilo stroške in zapletene postopke za podjetja v Uniji. Enotno patentno varstvo bi moralo biti na voljo imetnikom evropskega patenta tako iz sodelujočih držav članic kot iz drugih držav, ne glede na njihovo državljanstvo, bivališče ali sedež.

(5) S Konvencijo o podeljevanju evropskih patentov z dne 5. oktobra 1973, kakor je bila revidirana 17. decembra 1991 in 29. novembra 2000 (v nadaljnjem besedilu: EPK), je bila ustanovljena Evropska patentna organizacija in pooblaščenca za podeljevanje evropskih patentov. To nalogo opravlja Evropski patentni urad (v nadaljnjem besedilu: EPU). Evropski patent, ki ga podeli EPU, bi moral imeti na zahtevo imetnika patenta v sodelujočih državah članicah enotni učinek na podlagi te uredbe. Tak patent se v nadaljnjem besedilu navaja kot „evropski patent z enotnim učinkom“.

- (6) V skladu z delom IX EPK lahko skupina držav pogodbenic EPK določi, da imajo evropski patenti, podeljeni za te države, enotni značaj. Ta uredba predstavlja poseben sporazum v smislu člena 142 EPK, pogodbo o regionalnem patentu v smislu člena 45(1) Pogodbe o sodelovanju na področju patentov z dne 19. junija 1970, kakor je bila nazadnje spremenjena 3. februarja 2001, in poseben sporazum v smislu člena 19 Konvencije za varstvo industrijske lastnine, podpisane 20. marca 1883 v Parizu in nazadnje spremenjene 28. septembra 1979.
- (7) Enotno patentno varstvo bi bilo treba doseči z zagotavljanjem enotnega učinka evropskih patentov po njihovi podelitvi na podlagi te uredbe v vseh sodelujočih državah članicah. Glavna značilnost evropskega patenta z enotnim učinkom bi moral biti njegov enotni značaj, kar pomeni, da bi zagotavljal enotno varstvo in imel enakovreden učinek v vseh sodelujočih državah članicah. Zato bi se moral evropski patent z enotnim učinkom omejiti, prenesti, razveljaviti ali bi moral prenehati le v vseh sodelujočih državah članicah. Treba bi bilo omogočiti, da bi se evropski patent z enotnim učinkom licenciral na celotnem ozemlju ali na delu ozemlja sodelujočih držav članic. Za zagotovitev enotnega vsebinskega obsega varstva, ki ga zagotavlja enotno patentno varstvo, bi morali imeti enotni učinek le evropski patenti, ki so bili podeljeni za vse sodelujoče države članice na podlagi enakih zahtevkov. Poleg tega bi moral imeti enotni učinek evropskega patenta akcesorno naravo in bi bilo treba šteti, da tega učinka ni, če je osnovni evropski patent razveljavljen ali omejen.
- (8) V skladu s splošnimi načeli patentnega prava in členom 64(1) EPK bi enotno patentno varstvo moralo imeti retroaktivni učinek v sodelujočih državah članicah, od datuma objave omembe podelitve evropskega patenta v Evropskem patentnem biltenu. Ko začne enotno patentno varstvo učinkovati, bi morale sodelujoče države članice zagotoviti, da se šteje, da evropski patent na njihovem ozemlju ni začel učinkovati kot nacionalni patent, da se prepreči kakršno koli podvajanje patentnega varstva.
- (9) Evropski patent z enotnim učinkom bi moral imetniku dati pravico, da kateri koli tretji osebi prepreči dejanja zoper katera patent zagotavlja varstvo. To bi bilo treba zagotoviti z ustanovitvijo Enotnega sodišča za patente. V zadevah, ki jih ne ureja ta uredba ali Uredba Sveta (EU) št. 1260/2012 z dne 17. decembra 2012 o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju uvedbe enotnega patentnega varstva v zvezi z veljavno ureditvijo prevajanja⁽¹⁾, bi se morali uporabljati EPK, Sporazum o Enotnem sodišču za patente, vključno z določbami o določitvi obsega navedene pravice in njenih omejitev, ter nacionalno pravo, vključno s pravili mednarodnega zasebnega prava.
- (10) Prisilne licence za evropske patente z enotnim učinkom bi morale, kar zadeva posamezno ozemlje sodelujočih držav članic, urejati njihovo pravo.
- (11) V svojem poročilu o izvajanju te uredbe bi morala Komisija oceniti delovanje veljavnih omejitev in po potrebi dati ustrezne predloge, ob upoštevanju prispevka patentnega sistema k inovacijam in tehnološkemu napredku, legitimnega interesa tretjih strani in prevladujočega interesa družbe. Sporazum o Enotnem sodišču za patente ne preprečuje Evropski uniji izvajati pristojnosti na tem področju.
- (12) V skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije bi bilo treba načelo izčrpanja pravic uporabljati tudi za evropske patente z enotnim učinkom. Zato pravice iz evropskega patenta z enotnim učinkom ne bi smele obsegati dejanj v zvezi z izdelkom, zajetim z navedenim patentom, ki se izvajajo v sodelujočih državah članicah, potem ko je imetnik patenta izdelek dal na trg v Uniji.
- (13) Ureditev, ki se uporablja za odškodnine, bi morala biti določena v zakonodaji sodelujočih držav članic, zlasti z določbami za izvajanje člena 13 Direktive 2004/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine⁽²⁾.
- (14) Evropski patent z enotnim učinkom bi bilo treba kot predmet lastnine obravnavati v celoti in v vseh sodelujočih državah članicah kot nacionalni patent sodelujoče države članice, določen v skladu s posebnimi merili, kot je na primer bivališče, glavni kraj poslovanja ali kraj poslovanja prijavitelja patenta.
- (15) Za spodbujanje in olajševanje gospodarskega izkoriščanja izuma, zaščitenega z evropskim patentom z enotnim učinkom, bi moral imeti imetnik tega patenta možnost, da v zameno za ustrezno plačilo ponudi licenco za patent. V ta namen bi moral imetnik patenta imeti možnost pri EPU vložiti izjavo, da je v zameno za ustrezno plačilo pripravljen podeliti licenco. V tem primeru bi se morale imetniku patenta zmanjšati pristojbine za podaljšanje veljavnosti od trenutka, ko EPU prejme takšno izjavo.

⁽¹⁾ Glej stran 89 tega Uradnega lista.

⁽²⁾ UL L 157, 30.4.2004, str. 45.

- (16) Skupina držav članic, ki uporablja določbe dela IX EPK, lahko EPU dodeli naloge in ustanovi ožji odbor upravnega sveta Evropske patentne organizacije (v nadaljnjem besedilu: ožji odbor).
- (17) Sodelujoče države članice bi morale EPU dodeliti nekatere upravne naloge, povezane z evropskimi patenti z enotnim učinkom, zlasti glede upravljanja zahtevkov za enotni učinek, registracije enotnega učinka in kakršnih koli omejitev, licenciranja, prenosa, razveljavitve ali prenehanja evropskih patentov z enotnim učinkom, pobiranja in razdelitve pristojbin za podaljšanje veljavnosti, objave prevodov v informativne namene v prehodnem obdobju ter upravljanja sistema nadomestil za povračilo stroškov prevajanja, ki nastanejo, kadar prijavitelji vložijo prijave za evropski patent v jeziku, ki ni eden od uradnih jezikov EPU.
- (18) Sodelujoče države članice bi morale v okviru ožjega odbora zagotoviti upravljanje in nadzorovanje dejavnosti v zvezi z nalogami, ki so jih EPU dodelile sodelujoče države članice, zagotoviti, da so zahtevki za enotni učinek pri EPU vloženi v enem mesecu od datuma objave omembe podelitve v Evropskem patentnem biltenu, ter zagotoviti, da so taki zahtevki predloženi v jeziku postopka pred EPU, skupaj s prevodom, ki ga za prehodno obdobje predpisuje Uredba (EU) št. 1260/2012. Sodelujoče države članice bi morale v skladu s pravili glasovanja iz člena 35(2) EPK določiti tudi višino pristojbin za podaljšanje veljavnosti ter delež razdelitve pristojbin za podaljšanje veljavnosti v skladu z merili iz te uredbe.
- (19) Imetniki patenta bi morali plačati enotno letno pristojbino za podaljšanje veljavnosti evropskih patentov z enotnim učinkom. Pristojbine za podaljšanje veljavnosti bi morale biti progresivne v celotnem obdobju trajanja patentnega varstva in bi morale skupaj s pristojbinami, ki se Evropski patentni organizaciji plačajo pred podelitvijo, kriti vse stroške, povezane s podelitvijo evropskega patenta in upravljanjem enotnega patentnega varstva. Pri določanju višine pristojbin za podaljšanje veljavnosti bi bilo treba upoštevati cilj pospeševanja inovacij in spodbujanja konkurenčnosti evropskih podjetij, pa tudi položaj posebnih subjektov, kot so mala in srednje velika podjetja, na primer v obliki nižjih pristojbin. Višina pristojbin za podaljšanje veljavnosti bi morala upoštevati tudi velikost trga, ki ga zajema patent, in bi morala biti podobna višini nacionalnih pristojbin za podaljšanje veljavnosti povprečnega evropskega patenta, ki učinkuje v sodelujočih državah članicah v času, ko je prvič določena višina pristojbin za podaljšanje veljavnosti.
- (20) Ustrezna višina in razdelitev pristojbin za podaljšanje veljavnosti bi morala biti določena z namenom zagotovitve, da so v zvezi z enotnim patentnim varstvom vsi stroški nalog, dodeljenih EPU, v celoti kriti iz sredstev, pridobljenih z evropskimi patenti z enotnim učinkom, in da prihodki iz pristojbin za podaljšanje veljavnosti, skupaj s pristojbinami, ki se Evropski patentni organizaciji plačajo pred podelitvijo, zagotavljajo uravnotežen proračun Evropske patentne organizacije.
- (21) Pristojbine za podaljšanje veljavnosti bi bilo treba plačati Evropski patentni organizaciji. EPU bi moral obdržati znesek za kritje stroškov, ki jih ima z izvajanjem nalog, povezanih z enotnim patentnim varstvom v skladu s členom 146 EPK. Preostali znesek bi se moral razdeliti med sodelujoče države članice in bi se moral porabiti za namene, povezane s patenti. Delež razdelitve bi se moral določiti na podlagi poštenih, pravičnih in ustreznih meril, in sicer ravni patentne dejavnosti in velikosti trga, ter bi moral zagotoviti najnižji znesek, ki se ga razdeli vsaki sodelujoči državi članici, da se ohrani uravnoteženo in trajnostno delovanje sistema. Razdelitev bi morala zagotoviti nadomestilo v primeru uradnega jezika, ki ni eden od uradnih jezikov EPU, nesorazmerno nizke ravni dejavnosti patentiranja, ugotovljene na podlagi evropskega sistema inovacijskih kazalnikov, in/ali razmeroma nedavne pridobitve članstva v Evropski patentni organizaciji.
- (22) Okrepljeno partnerstvo med EPU in glavnimi uradi za industrijsko lastnino držav članic bi moral EPU po potrebi omogočiti redno uporabo rezultatov kakršnih koli poizvedb, ki jih opravljajo glavni uradi za industrijsko lastnino, v zvezi s prijavo za nacionalni patent, za katero se v poznejši prijavi za evropski patent zahteva prednost. Vsi glavni uradi za industrijsko lastnino, vključno s tistimi, ki ne opravljajo poizvedb v postopku podelitve nacionalnega patenta, lahko igrajo bistveno vlogo v okrepljenem partnerstvu, med drugim z zagotavljanjem svetovanja in podpore potencialnim prijaviteljem patentov, zlasti malim in srednje velikim podjetjem, s prejetjem prijav, posredovanjem prijav EPU ter razširjenjem patentnih informacij.
- (23) Ta uredba je dopolnjena z Uredbo (EU) št. 1260/2012, ki jo je Svet sprejel v skladu z drugim odstavkom člena 118 PDEU.
- (24) Sodna pristojnost glede evropskih patentov z enotnim učinkom bi moral določiti in urejati instrument, s katerim se vzpostavi enoten sistem reševanja patentnih sporov za evropske patente in evropske patente z enotnim učinkom.
- (25) Da se zagotovi ustrezno delovanje evropskega patenta z enotnim učinkom, doslednost sodne prakse, in s tem pravna varnost, ter stroškovna učinkovitost za imetnike patentov, je bistvenega pomena ustanovitev Enotnega patentnega sodišča, ki bo obravnavalo zadeve, povezane

z evropskim patentom z enotnim učinkom. Zato je izjemnega pomena, da sodelujoče države članice ratificirajo Sporazum o Enotnem patentnem sodišču v skladu s svojimi nacionalnimi ustavnimi in parlamentarnimi postopki ter da sprejmejo vse potrebne ukrepe, da bo to sodišče lahko začelo delovati čim prej.

- (26) Ta uredba ne bi smela posegati v pravico sodelujočih držav članic, da podeljujejo nacionalne patente, in ne bi smela nadomeščati zakonodaje držav članic na področju patentov. Prijavitelji patentov bi morali še naprej imeti možnost, da pridobijo nacionalni patent, evropski patent z enotnim učinkom, evropski patent, ki učinkuje v eni ali več državah pogodbenicah EPK, ali evropski patent z enotnim učinkom, ki je dodatno potrjen v eni ali več drugih državah pogodbenicah EPK, ki niso sodelujoče države članice.
- (27) Ker cilja te uredbe, in sicer uvedbe enotnega patentnega varstva, države članice ne morejo zadovoljivo doseči zaradi obsega in učinkov te uredbe in ker se te cilje lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe za okrepljeno sodelovanje, kadar je to primerno, v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

1. S to uredbo se izvaja okrepljeno sodelovanje na področju uvedbe enotnega patentnega varstva, ki je bilo odobreno s Sklepom 2011/167/EU.
2. Ta uredba predstavlja poseben sporazum v smislu člena 142 Konvencije o podeljevanju evropskih patentov z dne 5. oktobra 1973, kakor je bila revidirana 17. decembra 1991 in 29. novembra 2000 (v nadaljnjem besedilu: EPK).

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „sodelujoča država članica“ pomeni državo članico, ki sodeluje v okrepljenem sodelovanju na področju uvedbe enotnega patentnega varstva na podlagi Sklepa 2011/167/EU ali na podlagi sklepa, sprejetega v skladu z drugim ali tretjim pododstavkom člena 331(1) PDEU, v času vložitve zahtevka za enotni učinek iz člena 9;
- (b) „evropski patent“ pomeni patent, ki ga podeli Evropski patentni urad (v nadaljnjem besedilu: EPU) v skladu s pravili in postopki iz EPK;
- (c) „evropski patent z enotnim učinkom“ pomeni evropski patent, ki ima enotni učinek v sodelujočih državah članicah na podlagi te uredbe;
- (d) „evropski patentni register“ pomeni register, ki ga vodi EPU v skladu s členom 127 EPK;
- (e) „register enotnega patentnega varstva“ pomeni register, ki tvori del evropskega patentnega registra in v katerem je registriran enotni učinek ter vsakršna omejitev, licenciranje, prenos, razveljavitev ali prenehanje evropskega patenta z enotnim učinkom;
- (f) „Evropski patentni bilten“ pomeni periodično publikacijo iz člena 129 EPK.

Člen 3

Evropski patent z enotnim učinkom

1. Evropski patent, ki je v vseh sodelujočih državah članicah podeljen z enakimi zahtevki, ima v sodelujočih državah članicah enotni učinek, če je bil njegov enotni učinek registriran v registru enotnega patentnega varstva.

Evropski patent, ki je bil podeljen z različnimi zahtevki za različne sodelujoče države članice, nima enotnega učinka.

2. Evropski patent z enotnim učinkom ima enoten značaj. Zagotavlja enotno varstvo in ima enak učinek v vseh sodelujočih državah članicah.

Lahko se omeji, prenese, razveljavi ali preneha le v vseh sodelujočih državah članicah.

Licencira se lahko na celotnem ozemlju ali delu ozemlja sodelujočih držav članic.

3. Šteje se, da enotni učinek evropskega patenta ni nastal, v kolikor je bil evropski patent razveljavljen ali omejen.

Člen 4

Začetek učinkovanja

1. Evropski patent z enotnim učinkom začne učinkovati v sodelujočih državah članicah z dnem, ko EPU objavi omembo podelitve evropskega patenta v Evropskem patentnem biltenu.

2. Sodelujoče države članice v primeru registracije enotnega učinka evropskega patenta, ki vključuje tudi njihovo ozemlje, sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se šteje, da na datum objave omembe podelitve v Evropskem patentnem biltenu evropski patent na njihovem ozemlju ni učinkoval kot nacionalni patent.

POGLAVJE II

UČINKI EVROPSKEGA PATENTA Z ENOTNIM UČINKOM

Člen 5

Enotno varstvo

1. Evropski patent z enotnim učinkom daje imetniku pravico, da kateri koli tretji osebi prepreči dejanja, zoper katera navedeni patent zagotavlja varstvo na vseh ozemljih sodelujočih držav članic, kjer ima enotni učinek, pri čemer se upoštevajo veljavne omejitve.

2. Obseg navedene pravice in njenih omejitev je enoten v vseh sodelujočih državah članicah, kjer ima patent enotni učinek.

3. Dejanja, zoper katera patent zagotavlja varstvo iz odstavka 1, ter veljavne omejitve so opredeljena v pravu, ki velja za evropske patente z enotnim učinkom v sodelujočih državah članicah, katerih nacionalno pravo velja za evropski patent z enotnim učinkom kot predmet lastnine v skladu s členom 7.

4. V svojem poročilu iz člena 16(1) Komisija ovrednoti delovanje veljavnih omejitev in po potrebi poda ustrezne predloge.

Člen 6

Izčrpanje pravic iz evropskega patenta z enotnim učinkom

Pravice iz evropskega patenta z enotnim učinkom ne zajemajo dejanj v zvezi z izdelkom, zajetim z navedenim patentom, ki se izvajajo v sodelujočih državah članicah, v katerih ima ta patent enotni učinek, potem ko je imetnik patenta izdelek dal na trg v Uniji ali je bil izdelek na trg v Uniji dan z njegovim soglasjem,

razen če obstajajo utemeljeni razlogi, da imetnik patenta nasprotuje nadaljnjemu trženju izdelka.

POGLAVJE III

EVROPSKI PATENT Z ENOTNIM UČINKOM KOT PREDMET LASTNINE

Člen 7

Obravnavanje evropskega patenta z enotnim učinkom kot nacionalni patent

1. Evropski patent z enotnim učinkom se kot predmet lastnine v celoti in v vseh sodelujočih državah članicah obravnava kot nacionalni patent sodelujoče države članice, v kateri ima ta patent enotni učinek in v kateri je glede na evropski patentni register:

(a) imel prijavitelj na datum vložitve evropske patentne prijave bivališče ali glavni kraj poslovanja; ali

(b) če se točka (a) ne uporabi, je imel prijavitelj na datum vložitve evropske patentne prijave kraj poslovanja.

2. Kadar sta v evropskem patentnem registru kot skupna prijavitelja vpisani dve osebi ali več oseb, se točka (a) odstavka 1 uporablja za skupnega prijavitelja, ki je naveden na prvem mestu. Kadar to ni mogoče, se točka (a) odstavka 1 uporablja za skupnega prijavitelja, ki je naveden na naslednjem mestu. Če se točka (a) odstavka 1 ne uporabi za nobenega od skupnih prijaviteljev, se ustrezno uporabi točka (b) odstavka 1.

3. Kadar noben prijavitelj nima bivališča, glavnega kraja poslovanja ali kraja poslovanja v sodelujoči državi članici, v kateri ima ta patent enotni učinek, za namene odstavka 1 ali 2, se evropski patent z enotnim učinkom kot predmet lastnine v celoti in v vseh sodelujočih državah članicah obravnava kot nacionalni patent tiste države, v kateri ima Evropska patentna organizacija sedež v skladu s členom 6(1) EPK.

4. Pridobitev pravice ne sme biti odvisna od nobenih vpisov v nacionalni patentni register.

Člen 8

Licence pravice

1. Imetnik evropskega patenta z enotnim učinkom lahko pri EPU vložijo izjavo, da je v zameno za ustrezno plačilo pripravljen kateri koli osebi dovoliti, da kot imetnica licence uporablja izum.

2. Licenca, pridobljena v skladu s to uredbo, se obravnava kot pogodbeno licenca.

navedenega člena, ter da je EPU obveščen o kakršnih koli omejitvah, licencah, prenosih ali razveljavitvah evropskih patentov z enotnim učinkom.

POGLAVJE IV

INSTITUCIONALNE DOLOČBE

Člen 9

Upravne naloge v okviru Evropske patentne organizacije

1. Sodelujoče države članice v smislu člena 143 EPK dodelijo EPU naslednje naloge, ki se izvajajo v skladu z notranjimi pravili EPU:

- (a) upravljanje zahtevkov za enotni učinek, ki jih predložijo imetniki evropskih patentov;
- (b) vključitev registra enotnega patentnega varstva v evropski patentni register in upravljanje registra enotnega patentnega varstva;
- (c) prejemanje in registriranje izjav o licenciranju iz člena 8, njihovega umika in zavez imetnika evropskega patenta z enotnim učinkom v zvezi z licenciranjem, sprejetih v okviru mednarodnih organov za standardizacijo;
- (d) objava prevodov iz člena 6 Uredbe (EU) št. 1260/2012 v prehodnem obdobju iz navedenega člena;
- (e) pobiranje in upravljanje pristojbin za podaljšanje veljavnosti evropskih patentov z enotnim učinkom za leta, ki sledijo letu, v katerem je v Evropskem patentnem biltenu objavljena omemba podelitve; pobiranje in upravljanje dodatnih pristojbin za zamudo pri plačilu pristojbin za podaljšanje veljavnosti, kadar je tako zakasnelo plačilo izvedeno v roku šestih mesecev od zapadlosti, ter razdelitev dela pobranih pristojbin za podaljšanje veljavnosti med sodelujoče države članice;
- (f) upravljanje sistema nadomestil za povračilo stroškov prevajanja iz člena 5 Uredbe (EU) št. 1260/2012;
- (g) zagotavljanje, da je zahtevek za enotni učinek imetnika evropskega patenta predložen v jeziku postopka, kot je opredeljen v členu 14(3) EPK, najpozneje v enem mesecu po objavi omembe podelitve v Evropskem patentnem biltenu; in
- (h) zagotavljanje, da je enotni učinek naveden v registru enotnega patentnega varstva, kadar je bil vložen zahtevek za enotni učinek in je bil v prehodnem obdobju iz člena 6 Uredbe (EU) št. 1260/2012 predložen skupaj s prevodi iz

2. Sodelujoče države članice pri izpolnjevanju svojih mednarodnih obveznosti v okviru EPK zagotovijo skladnost s to uredbo in v ta namen med seboj sodelujejo. Sodelujoče države članice kot države pogodbenice EPK zagotovijo upravljanje in nadzor dejavnosti, povezanih z nalogami iz odstavka 1 tega člena, ter v skladu s členom 12 te uredbe zagotovijo določitev višine pristojbin za podaljšanje veljavnosti ter delež razdelitve pristojbin za podaljšanje veljavnosti v skladu s členom 13 te uredbe.

Zato ustanovijo ožji odbor upravnega sveta Evropske patentne organizacije (v nadaljnjem besedilu: ožji odbor) v smislu člena 145 EPK.

Ožji odbor je sestavljen iz predstavnikov sodelujočih držav članic in predstavnika Komisije v vlogi opazovalca ter njihovih namestnikov, ki jih zastopajo med njihovo odsotnostjo. Članom ožjega odbora lahko pomagajo svetovalci ali izvedenci.

Ožji odbor sprejema svoje sklepe ob ustreznem upoštevanju stališča Komisije in v skladu z določbami iz člena 35(2) EPK.

3. Sodelujoče države članice zagotovijo učinkovito pravno varstvo pred pristojnim sodiščem ene ali več sodelujočih držav članic zoper odločitve EPU pri izvajanju nalog iz odstavka 1.

POGLAVJE V

FINANČNE DOLOČBE

Člen 10

Stroškovno načelo

Stroški, ki jih ima EPU pri izvajanju dodatnih nalog, ki so mu jih v smislu člena 143 EPK dodelile sodelujoče države članice, se krijejo s pristojbinami, pridobljenimi v zvezi z evropskimi patenti z enotnim učinkom.

Člen 11

Pristojbine za podaljšanje veljavnosti

1. Pristojbine za podaljšanje veljavnosti evropskega patenta z enotnim učinkom in dodatne pristojbine zaradi zamude pri njihovem plačilu plačuje imetnik patenta Evropski patentni organizaciji. Navedene pristojbine se plačajo za leta, ki sledijo letu, v katerem je v Evropskem patentnem biltenu objavljena omemba podelitve evropskega patenta, ki ima enotni učinek.

2. Evropski patent z enotnim učinkom preneha, če pristojbina za podaljšanje veljavnosti, in, kadar je to ustrezno, dodatna pristojbina nista bili plačani pravočasno.

3. Pristojbine za podaljšanje veljavnosti, ki zapadejo po prejemu izjave iz člena 8(1), se zmanjšajo.

Člen 12

Višina pristojbin za podaljšanje veljavnosti

1. Pristojbine za podaljšanje veljavnosti evropskih patentov z enotnim učinkom so:

- (a) progresivne v celotnem obdobju trajanja enotnega patentnega varstva;
- (b) dovolj visoke, da krijejo vse stroške, povezane s podelitvijo evropskega patenta in upravljanjem enotnega patentnega varstva; in
- (c) dovolj visoke, da je skupaj s pristojbinami, ki se Evropski patentni organizaciji plačajo pred podelitvijo, zagotovljen uravnotežen proračun Evropske patentne organizacije.

2. Pri določanju višine pristojbin za podaljšanje veljavnosti se med drugim upošteva položaj posebnih subjektov, kot so mala in srednje velika podjetja, z namenom:

- (a) pospeševanja inovacij in spodbujanja konkurenčnosti evropskih podjetij;
- (b) upoštevanja velikosti trga, ki ga zajema patent; ter
- (c) zagotavljanja primerljivosti z višino nacionalnih pristojbin za podaljšanje veljavnosti povprečnega evropskega patenta, ki učinkuje v sodelujočih državah članicah v času, ko je prvič določena višina pristojbin za podaljšanje veljavnosti.

3. Za izpolnitev ciljev iz tega poglavja se določi višina pristojbin za podaljšanje veljavnosti, ki:

- (a) je enaka višini pristojbine za podaljšanje veljavnosti, ki jo je treba plačati za povprečno geografsko pokritje sedanjih evropskih patentov;
- (b) upošteva stopnjo podaljševanja veljavnosti sedanjih evropskih patentov; in

(c) upošteva število zahtevkov za enotni učinek.

Člen 13

Razdelitev

1. EPU obdrži 50 odstotkov pristojbin za podaljšanje veljavnosti iz člena 11, plačanih za evropske patente z enotnim učinkom. Preostali znesek se razdeli sodelujočim državam članicam v skladu z deležem razdelitve pristojbin za podaljšanje veljavnosti, določenem v skladu s členom 9(2).

2. Za izpolnitev ciljev iz tega poglavja se delež razdelitve pristojbin za podaljšanje veljavnosti med sodelujoče države članice določi na podlagi naslednjih poštenih, pravičnih in ustreznih meril:

- (a) število patentnih prijav;
- (b) velikost trga, ob določitvi najnižjega zneska, ki ga prejme vsaka sodelujoča država članica;
- (c) nadomestila sodelujočim državam članicam, če:
  - (i) njihov uradni jezik ni eden od uradnih jezikov EPU;
  - (ii) imajo nesorazmerno nizko raven dejavnosti patentiranja in/ali
  - (iii) so članstvo v Evropski patentni organizaciji pridobile razmeroma nedavno.

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 14

Sodelovanje med Komisijo in EPU

Komisija na področjih, ki jih zajema ta uredba, z EPU vzpostavi tesno sodelovanje prek delovnega sporazuma. To sodelovanje vključuje redne izmenjave stališč o delovanju delovnega sporazuma ter zlasti o vprašanju pristojbin za podaljšanje veljavnosti in njihovem vplivu na proračun Evropske patentne organizacije.

Člen 15

Uporaba konkurenčnega prava in prava na področju neloyalne konkurence

Ta uredba ne posega v uporabo konkurenčnega prava in prava na področju neloyalne konkurence.

*Člen 16***Poročilo o izvajanju te uredbe**

1. Komisija najpozneje v treh letih od datuma, ko začne učinkovati prvi evropski patent z enotnim učinkom, in nato vsakih pet let Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te uredbe in po potrebi pripravi ustrezne predloge za njeno spremembo.

2. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu redno predloži poročila o delovanju sistema pristojbin za podaljšanje veljavnosti iz člena 11, s posebnim poudarkom na skladnosti s členom 12.

*Člen 17***Uradno obvestilo s strani sodelujočih držav članic**

1. Sodelujoče države članice Komisijo do datuma začetka uporabe te uredbe uradno obvestijo o ukrepih, sprejetih v skladu s členom 9.

2. Vsaka sodelujoča država članica uradno obvesti Komisijo o ukrepih, sprejetih v skladu s členom 4(2), do datuma začetka uporabe te uredbe ali, v primeru sodelujočih držav članic, v katerih na dan začetka uporabe te uredbe Enotno patentno sodišče nima izključne pristojnosti, kar zadeva evropske patente z enotnim učinkom, do datuma, od katerega Enotno patentno sodišče ima takšno izključno pristojnost v tej sodelujoči državi članici.

*Člen 18***Začetek veljavnosti in uporaba**

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Uporablja se od 1. januarja 2014 ali od datuma začetka veljavnosti Sporazuma o Enotnem patentnem sodišču (v nadaljnjem besedilu: Sporazum), kar koli nastopi pozneje.

Z odstopanjem od člena 3(1) in (2) ter člena 4(1) ima evropski patent, katerega enotni učinek je registriran v registru enotnega patentnega varstva, enotni učinek le v tistih sodelujočih državah članicah, v katerih ima na datum registracije patenta Enotno patentno sodišče izključno pristojnost, kar zadeva evropske patente z enotnim učinkom.

3. Vsaka sodelujoča država članica uradno obvesti Komisijo o tem, da je ratificirala Sporazum, ko deponira svojo listino o ratifikaciji. Komisija v *Uradnem listu Evropske unije* objavi datum začetka veljavnosti Sporazuma in seznam držav članic, ki so ratificirale Sporazum do datuma začetka veljavnosti. Komisija nato redno posodablja seznam sodelujočih držav članic, ki so ratificirale Sporazum, ter ta posodobljen seznam objavlja v *Uradnem listu Evropske unije*.

4. Sodelujoče države članice zagotovijo, da so ukrepi iz člena 9 sprejeti do datuma začetka uporabe te uredbe ali na ta datum.

5. Vsaka sodelujoča država članica zagotovi, da so ukrepi iz člena 4(2) sprejeti do datuma začetka uporabe te uredbe ali, v primeru sodelujočih držav članic, v katerih na dan začetka uporabe te uredbe Enotno patentno sodišče nima izključne pristojnosti, kar zadeva evropske patente z enotnim učinkom, do datuma, od katerega Enotno patentno sodišče ima takšno izključno pristojnost v teh sodelujočih državah članicah.

6. Enotno patentno varstvo se lahko zahteva za kateri koli evropski patent, podeljen na datum začetka uporabe te uredbe ali po tem datumu.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v sodelujočih državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Bruslju, 17. decembra 2012

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
A. D. MAVROYIANNIS